

[Chr. Christensen]

hos undervisningsministeren og socialdemokratiet. Denne forståelse bekræftede ministeren yderligere i sine manende ord til mig under behandlingen af forrige forslag om, at man ikke i spørgsmål om de frie skoler skal anlægge behovshensyn, men at man med statsstøtte bl. a. skal sikre skoler oprettet ud fra et specielt livssyn, herunder også et religiøst.

Netop på den baggrund er det skuffende, dels at ministeren har trukket ansøgningen om tilskud til Johannesskolen tilbage fra finansudvalget, dels at ministeren her klart afviser det foreliggende forslag. Jeg har forståelse for ministerens forpligtelse til i den foreliggende økonomiske situation at finde felter, på hvilke man kan spare. Men det lader sig ikke bortforklare, at der i denne sag er opstået en ubehagelig fornemmelse af et svælg imellem det, som ministeren her i salen har givet udtryk for om de frie skoler og statsstøtten hertil, og så prioriteringen og behandlingen af spareindgrebet over for Johannesskolen.

Det ville være lykkeligt for de frie skolars fremtid, om ministeren vil fjerne enhver tvivl om positiv sammenhæng mellem hensigt og handlemåde ved at medvirke positivt til det foreliggende forslags gennemførelse.

Om kristeligt folkepartis positive medvirken til gennemførelse af forslaget om et afdragsfrit statslån på 17 mill. kr. til Johannesskolen skal der ikke herske tvivl.

Flygaard (DR):

Det skal ligge helt klart, at retsforbundet tilsiger det foreliggende beslutningsforslag en meget velvillig behandling. Vi vil fuldt ud støtte det pågældende forslag.

Dernæst skal jeg sige, at når jeg er ordfører i denne sag, selv om det egentlig skulle være hr. Alfred Hansen, beror det på, at sagen også har været gjort til genstand for indgående behandling i finansudvalget.

Jeg vil også gerne til indledning gøre den bemærkning, at retsforbundet er tilhænger af det princip, at skolepengene bør følge barnet, og det gælder både driftsudgifterne og anlægsudgifterne.

Jeg skal derefter beskæftige mig især med problemerne omkring renoveringen, det at forny skolen. Vodroffsvej 53, der er skolens nuværende ejendom, er i henhold til lokal-

plan udlagt til boligbebyggelse. 25 pct. af klasseværelserne forsvinder, når de tinglyste deklamationer træder i kraft ved udgangen af henholdsvis 1981 og 1982. Deklamationerne giver bl. a. tilladelse til en ikke ubetydelig overskridelse af bebyggelsesgraden. For at fungere i nogenlunde rimelige lokaler skal der anvendes ca. 6.600 m², og på grunden på Vodroffsvej findes der inklusive pavilloner 2.634 m². Hvorledes forestiller man sig i givet fald at kunne tilvejebringe yderligere 4.000 m² på en grund, der i alt er 3.565 m² endog inklusive en vej på 120 m²? Det vil give en bebyggelsesgrad på 200 pct., hvilket i sig selv er fuldstændig urealistisk.

Undervisningsministeriets byggedirektorat har gang på gang henvist til, at en renovering ville være pædagogisk og økonomisk helt uansvarlig. Johannesskolens bestyrelse, som er eneansvarlig, har på intet tidspunkt hverken internt eller eksternt drøftet renoveringsmuligheden, fordi den anser en sådan løsning for vanvittig. Hvorledes skal man renovere et areal på 3,9 m² pr. elev, få flere faglokaler og samtidig huse de 650 elever, der for øjeblikket går på skolen? Hvorledes overhovedet renovere en bygning, medens 650 elever undervises? Det er simpelt hen umuligt; ingen ansvarlig bestyrelse vil nogen sinde gå ind i sådanne overvejelser. Skolen har selv sagt i mange år, da der blev kastet grus i maskineriet for erstatningsbyggeri, set sig omkring, men har ikke fundet nogen mulighed for at erhverve naboejendomme, idet naboen mod nord er et autoværksted plus to beboelsesejendomme, i øvrigt på samme matr.nr., og mod syd et gymnastikhus og en ejendom delt i ejerlejligheder.

Uanset hvilke teoretiske løsninger ministeren fantaserer sig til, vil en realisering af disse tage så lang tid, at Johannesskolens grundlag for fortsat eksistens som gymnasieskole efter vores opfattelse i mellemtiden vil være forsvundet. Skolens rektor har på intet tidspunkt siden efteråret 1979 været i forbindelse med undervisningsministeriets byggedirektorat eller undervisningsministeriets departement i den anledning. Byggedirektoratet har siden 1977 adskillige gange pålagt skolen at søge at finde udnyttet skolekapacitet, senest den 19. juli 1979. Aldrig har man så meget som antydnet muligheden for en renovering.